

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.007/2016/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Szarka Ildikó ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek, a Dr. Mancsiczky László ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen elszámolás iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 5.P.20.630/2015/23. számú ítélete ellen az alperes által 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felpereseknek személyenként 286 000 (Kettőszáznyolcvanhatezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

Dr. F. P. - a felperesek néhai nagynénjének férje (a továbbiakban: örökhagyó) 2012. október 1-én hunyt el. Közjegyzőnél letett írásbeli magánvégrendeletében örökösének a felpereseket, valamint a perben nem álló további két személyt nevezte meg.

A hagyatéki eljárásban eljáró közjegyző a 2013. január 15-i tárgyaláson az örökhagyó hagyatékát végrendeleti öröklés jogcímén egymás közt egyenlő arányban teljes hatállyal átadta a végrendeleti örökösöknek. A hagyatékátadó végzés 2013. február 7-én jogerőre emelkedett.

Az örökhagyó halálakor, illetve a teljes hatályú hagyatékátadó végzés meghozatalakor még élt az örökhagyó édesanyja, mint köteles részre jogosult személy, aki a hagyatéki eljárásból kimaradt. Erre hivatkozással az örökhagyó testvére, mint az örökhagyó édesanyjának leszármazója, a közjegyzőnél köteles rész iránti igényt terjesztett elő és kérte a hagyatéki eljárás megismétlését.

A közjegyző 2013. december 10-én megtartott hagyatéki tárgyaláson hozott végzésével elrendelte a hagyatéki eljárás megismétlését, egyúttal a teljes hatályú hagyatékátadó végzését hatályon kívül helyezte. A tárgyaláson jelen lévő örökösök fellebbezési jogukról lemondtak, így a határozat 2013. december 10-én jogerőre emelkedett.

A megismételt hagyatéki eljárásban a közjegyző 2014. március 13-án kelt hagyatékátadó végzésével a hagyatékot ideiglenes hatállyal a végrendeleti örökösöknek adta át egymás közt egyenlő arányban, azzal, hogy a végrendeleti örökösök az ideiglenesen átadott hagyatékot birtokolhatják, használhatják, de nem el nem idegeníthetik, meg nem terhelhetik a teljes hatályú végzés meghozataláig. A végzés ellen a törvényes örökös fellebbezést nyújtott be, melyet elbírálv a Zalaegerszegi Törvényszék 2104. szeptember 23-án kelt végzésével a közjegyző határozatát helybenhagyta.

A törvényes örökös a Jászberényi Járásbíróság előtt keresetet nyújtott be a végrendeleti örökösökkel szemben. Elsődlegesen a végrendelet érvénytelenségének megállapítását, másodlagosan az alperesek 10 400 000 forint megfizetésére kötelezését kérte köteles rész címén. Az eljárás jelenleg is folyamatban van.

Az örökhagyó hagyatékának részét képezte az alperes jogelődje, az ugyancsak alperes neve nevű gazdasági társaság 10 darab, egyenként 10 000 forint névértékű törzsrészevénye.

A közjegyző 2013. február 7-én jogerőre emelkedett, az örökhagyó hagyatékát teljes hatállyal átadó végzése alapján az alperes jogelődje részvénykönyvébe az I. rendű felperest a 437189 és a 437190, a II. rendű felperest a 437191 és a 437192 sorszámú részvények tulajdonosaként bejegyezték, míg a 437194 sorszámú részvény közös tulajdonosaiként a felpereseket regisztrálták.

Az alperes jogelődje 2013. őszén tájékoztatta a részvényeseket a gazdasági társaság Zrt.-vel való egyesülési szándékáról, valamint arról, hogy a részvényesek jogosultak arról dönteni, hogy részt kívánnak-e venni a jogutód társaságban, s amennyiben nem, a társaságot elszámolási kötelezettség terheli. Egyidejűleg nyilatkozat tételre hívta fel őket az átalakuláshoz szükséges vagyonmérleg és vagyonleltár tervezet elkészítése, továbbá a kilépő tagok részére járó vagyonhányad meghatározása érdekében. A beérkezett nyilatkozatok ismeretében 2013. szeptember 12-én kelt levelével az alperes jogelődje ismételten tájékoztatást nyújtott a részvényeseknek az egyesülésről határozó közgyűlés várható időpontjáról, a nyilatkozattételi jogosultságokról, annak véghatáridejéről, valamint a kilépő tagok részére járó vagyonhányad kiszámításának módjáról s várható mértékéről, a vagyonhányad kifizetésének várható időpontjáról. Felhívta őket arra, hogy legkésőbb 2013. december 18-án - az egyesülésről határozó közgyűlés napján - meg kell tenniük végleges nyilatkozatukat.

A felperesek 2013. október 4-én írásban úgy nyilatkoztak, hogy nem kívánnak a jogutód gazdasági társaságban részvényesek maradni.

2013. december 18-án megtartott közgyűlésen a két gazdasági társaság határozott az átalakulásról, a Debreceni Törvényszék Cégbírósága határozatával elrendelte a változások bejegyzését a cégjegyzékbe 2013. december 31-i időponttal. Az egyesülő két gazdasági társaság jogutódja az alperes.

A felperesek 2014. január 2-án az alperes részvényirodájában részvényeiket igazolás ellenében leadták.

Időközben a törvényes örökös képviselője tájékoztatást kért az alperestől az örökhagyó törzsrészevényeinek forgalmi értékéről, elidegenítésük esetén azok vételáráról. A levél mellékleteként elküldte az alperes részére a 2013. december 10-i hagyatéki tárgyalás jegyzőkönyvét, mely az ekkor hozott végzést is tartalmazta.

Az alperes e határozatra tekintettel a vagyonhányad kiadására vonatkozó fizetési kötelezettségének nem tett eleget. A felperesek képviselőjével folytatott levélváltások során kifejtette, hogy álláspontja szerint a részvények ellenértékének kifizetése a részvények elidegenítését jelenti, s a teljes hatályú hagyatékátadó végzés meghozataláig az elszámolási érték kifizetését nem tartja jogszerűnek.

A felperesek fizetési meghagyás kibocsátását kérték a közjegyzőtől, majd az alperes ellentmondását követően perré alakult eljárásban előterjesztett keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest arra, hogy a felpereseknek személyenként fizessen meg 2 908 945 forintot, ennek 2014. január 3-tól számított kamatát és a perköltséget. Azzal érveltek, hogy az alperes fizetési kötelezettsége az átalakulás során a jogutód társaságban részt venni nem kívánó részvényesekkel való elszámolási jogviszonyból ered, az általuk követelt összeg nem a hagyatékhoz tartozó készpénz, hanem a részvényesi vagyonhányadra eső ellenérték.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperesek költségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felperesek részére a részvényeket csak ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzéssel adta át a közjegyző, ezért azokat csak birtokolhatják, de el nem idegeníthetik, márpedig a részvények ellenértékének megfizetése lényegében a részvények elidegenítését jelentené, amit a hagyatéki eljárás szabályai értelmében jogszerűen nem teljesíthet. Hivatkozott arra, hogy a felperesek részére való kifizetés számára a kettős fizetés kockázatával járna, mert a hagyaték teljes hatályú átadásáról szóló határozat az ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzéstől eltérő tartalmú is lehet.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek személyenként 2 908 945 forintot, ennek 2014. február 1-től a kifizetésig járó kamatát és 650 000 forint perköltséget, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a MOKK részére 174 500 forint közjegyzői díjat és az állam részére 174 500 forint le nem rótt illetéket.

A határozat indokolásában kifejtette, hogy az örökhagyó hagyatékát teljes hatállyal átadó közjegyzői határozat alapján az alperes jogelődje bejegyezte részvénykönyvébe a felpereseket, mint részvényeseket. E bejegyzéssel az akkor hatályban lévő, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 202. § (3) bekezdéséből és 212. § (1) bekezdéséből következően a részvények tulajdonjogának átszállása a részvénytársasággal szemben hatályosult, a felperesek részvényesi jogaik gyakorlására jogosulttá váltak. A bejegyzéstől kezdődően a felek közötti jogviszony, mint a részvénytársaság és részvényesei közötti jogviszony bírálendő el. Az alperes átalakulásakor a felperesek, mint részvénykönyvbe bejegyzett részvénytulajdonosok voltak jogosultak dönteni abban a kérdésben, hogy a jogutód társaságban részt kívánnak-e venni. E jogukat egyébként maga az alperes is elismerte. Erre tekintettel az átalakulás időpontjában a felperesek voltak az átalakuló gazdasági társaság részvényesei, amely nem csak a nyilatkozattételi jogosultságukat, hanem az elszámolásra és a vagyonhányad kiadására vonatkozó igényüket is magában foglalta. Utóbbiak az alperes oldaláról az elszámolásra és a vagyonhányad kiadására való kötelezettséget jelentették. A felperesek nyilatkozatuk szerint nem kívántak részt venni, a jogutód társaságban, ezért irányukba az alperesnek a Gt. 74. § (2) bekezdése szerint elszámolási kötelezettsége keletkezett. Ezen nem változtatott a közjegyző megismételt hagyatéki eljárásban hozott és az örökhagyó hagyatékát csupán ideiglenes hatállyal átadó végzése sem. A részvények birtoklására e határozat alapján is a felperesek voltak jogosultak, azzal a megkötéssel, hogy a részvényeket nem idegeníthetik el és nem terhelhetik meg.

Hangsúlyozta, hogy a végrendeleti örökösök és a törvényes örökös közötti öröklési jogvitának a peres felek közötti elszámolási viszonyra, az alperes elszámolási kötelezettségére nincsen hatása. A Jászberényi Járásbíróság előtt folyó perben előterjesztett kereseti kérelmek esetleges alapos volta esetén is az ott perben álló felek tartoznak egymás felé elszámolási kötelezettséggel, az abban a perben születendő határozat az alperes részére fizetési kötelezettséget nem alapoza meg. Rámutatott, hogy a felperesek részvényeiket nem idegenítették el, azok értékét a Gt. speciális rendelkezései alapján, mint vagyonhányadokat el kellett számolnia az alperesnek, s annak kifizetését a hagyatéki eljárásra hivatkozással nem tagadhatta meg.

A Gt. 74. § (5) bekezdése értelmében az elszámolt vagyonhányadot a jogutód társaság cégbejegyzésétől számított 30 napon belül kell kiadnia a részvénytársaságnak. A vagyonhányad összegét az alperes által készített, a felperesek részére is megküldött tájékoztatás figyelembe vételével állapította meg, azzal, hogy a részvénytársaság fizetési kötelezettségének 2014. január 31-ig tehetett volna eleget, így a felperesek késedelmi kamatot a keresetben írt időponttól eltérően csak 2014. február 1-től igényelhetnek E részében a keresetet elutasította.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest perköltség fizetésére a felperesek részére. Perköltségként a felperesek képviselőjének munkadíját számolta el, annak összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R) 2. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerint, a felperesek és képviselőjük közötti megbízási szerződés figyelembe vételével állapította meg, ugyanezen szakasz (2) bekezdése alapján a költségátalány, a készkiadások, a tárgyalásokra való felkészülés és az azokon való megjelenés tekintetében az ítéletben részletesen kifejtett okokból mérsékelt összegben.

Kötelezte továbbá az alperest a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény (FMH) 50. § (1) bekezdése, illetve a Pp. 317. § (3) bekezdése alapján, az FMH törvény 45. § (1) bekezdés a) pontja szerint megállapított összegű díjnak a MOKK részére történő megfizetésére, figyelemmel arra, hogy a jogosultak - felperesek - a fizetési meghagyásos eljárásban költségfeljegyzési jogot kaptak. A 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján kötelezte a pereszes alperest a kereseti illeték állam részére történő megfizetésére.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását, a kereset elutasítását és a felperesek költségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint az ítélet megalapozatlan és jogszállásértő, mert 2014. január 1-ig fel sem merült a részvények ellenértékével kapcsolatos fizetési kötelezettség teljesítése. 2013. december 10-ig, illetve december 18-ig az általa ismert teljes hatályú hagyatékátadó végzés tartalmára figyelemmel teljesítette a Gt. és a hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény (He.) szerinti kötelezettségeit a felperesek felé. A teljes hatályú hagyatékátadó végzés hatályon kívül helyezéséről és a hagyatéki eljárás megismétléséről való tudomás szerzését követően nem állt rendelkezésére sem teljes hatályú, sem ideiglenes hatályú hagyatékátadásról szóló közjegyzői határozat, így fizetési kötelezettségét ezért nem teljesíthette. A közjegyző hagyatékot ideiglenes hatállyal átadó végzését követően pedig azért nem teljesítheti fizetési kötelezettségét a felperesek felé, mert a folyamatban lévő hagyatéki per nyilvánvalóan érinteni fogja a közjegyző határozatát, márpedig csak a teljes hatályú hagyatékátadó végzés alapján lehet kifizetést teljesítenie, s amíg ilyen tartalmú határozat nem születik, tulajdonképpen hiányszik a felperesek keresetének jogalapja. Érvei szerint a részvények ellenértékével való elszámolás valójában a részvények elidegenítését jelenti, arra a felperesek a hagyatéki eljárás jogerős befejezéséig nem jogosultak. Hangsúlyozta, hogy az ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzés nem kötelezi a részvények ellenértékének átadására. Megítélése szerint, mint a He. 18. § (1) bekezdésében írt „intézkedésben érdekeltnek” a közjegyző határozatában írtakat kell végrehajtania, a Gt. ítéletben felhívott szabályai e kötelezettsége teljesítése szempontjából

irrelevánsak, illetve csupán a He.-vel együtt alkalmazandók. Álláspontja szerint túlzott mértékben állapította meg az elsőfokú bíróság a felpereseket megillető perköltség összegét. A felperesek csupán a képviselőjükkel kötött megbízási szerződés kivonatát csatolták be, amely nem alkalmas annak megállapítására, hogy az ott írt összegek összhangban állnak-e a Pp. 75. § (1) bekezdésében részletezett perköltségfogalom elemeivel. A teljes megbízási szerződés hiányában a felperesek képviselőjének díját csak az R. 3. § (2) bekezdése alapján, a pertárgyértékhez igazodó mértékben lehet megállapítani.

A felperesek ellenkérelmükben a törvényszék ítéletének helybenhagyását és az alperes költségben való marasztalását kérték.

Az ítéletábra a keresetet a kamatfizetés kezdő időpontja tekintetében elutasító ítéleti rendelkezést erre irányuló fellebbezés hiányában nem érintette a Pp. 253. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel.

A fellebbezés alaptalan.

Az alperes tulajdonképpen attól tartva kérte a kereset elutasítását, hogy amennyiben a hagyatékátadásáról szóló határozat nem, vagy nem teljes mértékben rendeli átadni az örökhagyó hagyatékát a végrendeleti örökösöknek, kétszeresen kell teljesítenie, ha a részvények ellenértékét megfizetné a felpereseknek. Aggály - így védekezése - azonban alaptalan, mert a törvényes örökössem tagsági, sem kötelmi jogi kapcsolatba nem kerülhet.

Rámutat az ítéletábra, hogy a jelen per tárgya nem öröklési jogvita, a felperesek nem örökléssel szerzett tulajdonjoggal kapcsolatos, hanem a Gt. szabályai szerinti elszámolási viszonyból származó igényt érvényesítettek. A felperesek a Pp. 121. § (1) bekezdés c) és e) pontjában foglaltaknak megfelelően kétséget kizáróan megjelölték a keresettel érvényesíteni kívánt jogot és az annak alapjául szolgáló tényeket, amelyhez a bíróság kötve van, a kereseti kérelemben nem terjeszkedhet túl a Pp. 215. §-ra figyelemmel. A bíróság a keresetben megjelölt jogcímhez ugyan nincs kötve, ez azonban nem jelenti azt, hogy a keresettel érvényesített jogtól eltérő jogot is elbírálnak.

A He. 6. § (1) bekezdés m) pontja szerint öröklési jogi vita az örökösöként érdekelték között abban a kérdésben felmerült vita, hogy a hagyaték kit és milyen jogcímen illet, valamint a természetben kiadni igényelt köteles rész tárgyában felmerült vita. A 6. § (1) bekezdés f) pontja szerinti hagyatéki per az öröklésben érdekelt által az ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzéssel figyelembe nem vett és öröklési-jogi vita vagy másodlagos öröklési vita tárgyát képező igény érvényesítése iránt indított per. Ezeket figyelembe véve és azt is hangsúlyozva, hogy az alperes a He. 6. § (1) bekezdés l) pontja szerint nem tekinthető öröklésben érdekeltnek, a kereseti kérelem jogalapja a felperesek tulajdonjogára a Gt. rendelkezési alapján nem vezethető vissza. A felperesek nem hivatkoztak az örökléssel megszerzett tulajdonukra, kizárólag arra, hogy önmagában az ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzés alapján jogosultak kérni a hagyatékátadó végzéssel érintett részvények ellenértékével kapcsolatos elszámolást.

Az alperes jogelődje helytállóan járt el, amikor a nyomdai úton előállított részvény tulajdonosának - az örökhagyónak - halála után a közjegyző hagyatékátadó végzése alapján a felpereseket a részvénykönyvbe tulajdonosként bejegyezte (Gt. 181. § (1) bekezdés). Ebből következően nekik volt joguk nyilatkozni arról, hogy az átalakuló részvénytársaságban részvényesek kívánnak-e maradni, vagy sem. E nyilatkozat nem vonható vissza, az átalakulási eljárást ennek figyelembe vételével kellett lefolytatni. Az elsőfokú bíróság azon kérdésére, hogy ha a törvényes örökös, mint

feltételezett részvény-tulajdonos részt kívánna venni a jogutód társaságban, e problémát hogyan orvosolná az alperes, az alperes képviselője úgy nyilatkozott, hogy „ezt a kérdést a jogalkotó és a jogszabály nem rendezi. Az a véleményem, hogy jogvesztő határidőn belül lehetett nyilatkozni a részvényeseknek, ezt F. M. É. nem tehette meg, abban a pillanatban viszont a felperesek és a perben nem álló másik két személy voltak jogosultak nyilatkozni. Ők nyilatkozhattak, így az ő nyilatkozatuk alapján került sor a részvények kapcsán az átalakulás lefolytatására" (22. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal első bekezdés).

Mindezekre figyelemmel kétséget kizáróan megállapítható, hogy a törvényes örökös és az alperes között tagsági viszony az esetleges öröklés folytán nem jöhet létre.

Nem kerülhetnek e felek egymással kötelmi jogviszonyba sem. Az alperes alapszabálya (9) pontjában található a részvénykönyvre vonatkozó szabályok. A 9.1. pont szerint a társaság részvényeseit a részvénykönyv tartalmazza. A 9.3. pont úgy szól, hogy a részvényes a részvény megszerzését a társaságnak bejelenti, a részvénykönyvbe való bejegyzés céljából. A részvénykönyv vezetője ezen bejelentés alapján a részvényest haladéktalanul bejegyzí a részvénykönyvbe. A 9.6. pont értelmében a Társaság ... nem vállal felelősséget azért, ha a tényleges tulajdoni állapot vagy cím a részvénykönyvben feltüntetettől eltér. A 11.1. kimondja, hogy a részvényest e minőségében a törvényben meghatározott, a részvény által megtestesített tagsági és vagyoni jogok illetik meg. A részvényes részvényesi jogainak gyakorlására a részvénykönyvbe való bejegyzést követően jogosult.

E rendelkezések egybevágnak az elsőfokú bíróság által helytállóan felhívott Gt. 202. § (3) és (7) bekezdésével, illetve 212. § (1) bekezdésével.

A részvénykönyvbe történt bejegyzés jelentőségét emelte ki a Kúria például a BH2013. évi 129. szám alatt megjelent jogesetben, amikor kimondta, hogy „részvényesi jogokat csak az gyakorolhat, aki a részvények tulajdonjogával, illetve birtokával rendelkezik és az érintett részvénytársaság részvénykönyvébe is részvényesként bejegyezték". A BH2013. évi 276. szám alatti határozatában a Kúria hangsúlyozta, hogy „részvényesi jog a részvény birtokában, a részvénykönyvi bejegyzést követően illeti meg a részvényest." A Szegedi Ítéltábla Gf.I.30.359/2013/6. számú ítéletében rámutatott, hogy „a részvénykönyv funkciója a részvényesek Gt. szerint meghatározott adatainak a nyilvántartása, a részvényesi jogok egészének gyakorlása a részvénykönyvbe való bejegyzéstől válik függővé".

A Gt. 74. § szabályai szerint a társaságtól megváló tag és a társaság között jön létre a vagyonhányad kiadására a részvények ellenértékének elszámolására vonatkozó kötelmi jogviszony, ennek során - adott esetben - a törvényes örökös semmiképpen sem kerülhet a felperesek helyébe, a részvénytársaságnak nem vele kell elszámolni. E jogviszonyban az alperes az „adós" pozíciójában szerepel. Ha kétségei vannak a jogosult személyét illetően, a részvények ellenértékét bírói letétbe helyezheti, de a kifizetést nem tagadhatja meg.

A He. szabályai a közjegyzőre, valamint az eljárásban résztvevő egyéb érdekeltekre vonatkoznak. Az az örökös, akinek a közjegyző az örökhagyó hagyatékát a He. 85. §-a alapján ideiglenes hatállyal átadta, a hagyaték birtoklására jogosult és megvan az a joga is, hogy a hagyatékhöz tartozó követeléseket behajtsa. E jogát az „adós" kétségbe nem vonhatja.

Az öröklési per tárgya az örökösök közti elszámolási viszony. Amennyiben a hagyatékot ideiglenes hatállyal megszerző örökös nem tartja be azt a törvényi rendelkezést, hogy a hagyatékot csak birtokolhatja, de el nem idegenítheti, az elidegenített hagyaték értékéig saját vagyonával felel.

Hangsúlyozza az ítéletábra, hogy az alperes a perbeli jogviszonyban „adós”, akinek fizetési kötelezettsége van. A hagyatéki eljárásnak nem résztvevője, nem a He. 18. §-ban említett „intézkedésben érdekelt”, nem mérlegelheti, döntheti el, hogy a leadott részvények elszámolás során megállapított ellenértékét megfizeti e vagy sem. Fizetési kötelezettsége a részvénykönyvbe bejegyzett személyek felé áll fenn, s amikor azt teljesíti, törvényesen jár el, így a kétszeres kifizetés kockázatával nem kell számolnia.

Nem találta alaposnak az ítéletábra a perköltség összegét sérelmező fellebbezési érvelést sem. A fél és a képviselője közötti megállapodásnak csak a meghatalmazottat megillető díjra vonatkozó része releváns a bíróság által meghatározandó perköltség összege szempontjából, ezért a szerződés más részeinek hiánya alappal nem kifogásolható. Nincs jogszabályi akadálya annak, hogy a bíróság a megbízási szerződés kivonata alapján állapítsa meg a perköltség összegét, figyelemmel az R. 2. § (1) bekezdésére. Az R. 2. § (2) bekezdése lehetőséget ad a bíróság számára, hogy a szerződésben írtakhoz képest mérsékelje a jogi képviselőt megillető díjat, ám döntését indokolni köteles. Az elsőfokú bíróság ekként járt el, és mivel határozatát e részben is megfelelően megindokolta, az ítéletábra nem látott indokot arra, hogy azon változtasson.

Mindezekre tekintettel a törvényszék határozatának fellebbezett részét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybehagyta.

A fellebbezési eljárás során is elvesztés alperes a Pp 78. §-a alapján köteles a felperesek részére fellebbezési eljárási költség megfizetésére. E címen az ítéletábra a felperesek képviselőjének munkadíját számolta el, annak összegét az R. 2. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján, a (2) bekezdés adta lehetőséggel élve mérsékelt összegben állapította meg: figyelembe vette a másodfokú eljárásra kikötött 250 000 forint díjat, az útiköltség címén felszámítható 10 000 forintot, a tárgyaláson való jelenlétért 20 000 forintot, valamint annak 30%-os mértékű átalány összegét, amely mellett további címeken egyéb összegek felszámítását indokolatlannak találta, az ugyanis kétszeres elszámolást jelentene.

D e b r e c e n, 2016. április 7.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Kocsis Ottilia s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő